

Madrid, 16 de juny de 1956

JUAN MERCADER RIBA

Sr.

Jaume Vicens i Vives

Barcelona

Distingit amic:

Dins de pocs dies, el dijous 21, efectuaré el retorn a Catalunya; fins a primers de setembre. Arribaré a l'aeròdrom del Prat a dos quarts de dotze del migdia; de manera que romandré moltes hores a Barcelona. I espero que tindrem ocasió de parlar. Això mateix li agrairia de comunicar-ho als amics Reglà, Nadal i altres, per si després se n'anessin de Barcelona i jo no tingués ocasió de veure'ls durant l'estiu; si bé, com l'any passat penso fer forces viatges des d' Igualada...

Sembla que s'està cuinant en aquests moments el canvi de govern, que tothom dona per descomtat el 18 de juliol. El que no sembla tant clar és si hi hauran o no, mutacions "constitucionals", per bé que a la Secretaria general del "Movimiento" diu que treballen dia i nit estudiant la fórmula, segons m'assegurà un Instructor Nacional del F. de J. De totes maneres, Arrese és l'home del moment, i amb ell els falangistes "purs i lleials": Elola, Salas Pombo, etc. Arrese serà Ministre de la Governació i Secr. G. del Mov, a la vegada. (És possible que el Caudillo no s'hagi atrevit a donar-li la Presidència, i formar llavors un ministeri monocolor.) Diego Salas Pobo, l'astre ascendent, anirà a Informació, o a Educació, per bé que l'actual Ministre Rubio és probable que es quedi al govern, i potser al mateix ministeri. L'Instructor esmentat (que no és pas l'informador únic) va assegurar que Fernández Questa havia estat foragitat per la Falange; no obstant, deu tenir molt ascendent sobre el Caudillo, puix que es diu que serà Ministre d'Afers Exteriors. Arta-

jo pujaria a la Presidència de les Corts, mentre que Esteban Bilbao seria jubilat amb un títol de noblesa.

Naturalment els monàrquics restarien ara en posició desairada, malgrat les propagandes que s'han fet. No sé si sap que Calvo Serer va ser estrepitosament xiulat en una Conferència pronunciada a l'Ateneu, sobre Menéndez Pelayo: els autors de la feta eren falangistes enviats "exprofeso", i un general (Juan de Zavala) s'aixecà indignat contra aquells joves, dient-los que 1 milló de morts ^{no} havien estat per les idees defensades per l'orador. (Jo vaig llegir això a "La Croix", però a mes, us testimoni presencial m'assegurà de la veritat del fet.)

De totes maneres es farà el que mani el Caudillo, perquè ningú sap (un holandès fins i tot, m'ho va fer observar) com sortir d'aquesta situació.

En fi; tot això són càbales i rumors... Veurem el que en resultarà. Fins aviat, doncs. Afectuosament seu,

Don Manuel